

NYA EUROPABLADET

4 EU:S FLERÅRIGA BUDGET - VAD GÖR EU? VAD BORDE EU GÖRA?
Beata Björkqvall

13 VAD VI INTE PRATAR OM NÄR VI PRATAR OM SÄKERHET
Anna Abrahamsson

8 UNIONENS STÖDPENGAR BITER INTE, EU MÅSTE KRÄVA RESULTAT - MEN OCKSÅ VISA FÖRSTÅELSE
Torbjörn Kevin

3 EUROPAS SKAMLIGA ROLL I EXPORTEN AV CYBERÖVERVAKNINGSSYSTEM
Marietje Schaake

2 LEDARE
"Europa har genomgått ständiga förändringar under de senaste hundra åren och framtiden kommer inte att vara desto lättare - snarare tvärtom."
NILS TORVALDS

5 KOLUMN
"Inom EU-politiken närmar vi oss en brytningspunkt. Parlamentet väljs på nytt om drygt ett år, och det blickas redan framåt till vad som händer efter valet."
ANNA-MAJA HENRIKSSON

INNEHÅLL

2-3

- LEDARE Förändringarnas värld
- ARTIKEL Europas skamliga roll i exporten av cyberrövervakningssystem

4-5

- TEMA EU:s fleråriga budget, EU:s fleråriga budget - Vad tror du att EU gör? Vad vill du att EU ska göra?
- ARTIKEL EU:s ekonomi: Taket måste hålla när det stormar
- KOLUMN Finlands ska vara med och bygga det nya EU

6-7

- ARTIKEL En ny start för det Europeiska projektet

8-9

- INTERVJU Unionens stödpengar biter inte EU måste kräva resultat –men också visa förståelse

10-11

- ARTIKEL Skogens guld ger modern ekobetong
- KOLUMN Forskning och innovationer - verktyg för en hållbar tillväxt och konkurrenskraft
- ARTIKEL Klimatpolitiken och skogen

12-13

- ARTIKEL Gourmet på naturens villkor
- REPORTAGE Quidja gård: Påväg mot ett nytt jordbruk
- KOLUMN Vad vi inte pratar om när vi pratar om säkerhet

14-15

- REPORTAGE Sälen och vargen - ett nationellt problem på europeisk nivå
- KOLUMN 150 dagar i Bryssel
- TEAM TORVALDS

16

- ÅRET SOM GÅTT

OM TIDNINGEN

Denna tidning har sammanställs av Beata Björkqvall, Katarina Dahlman, Linda Smids, Alexander Lång, Anton Nilsson, Elisabet Rantschukoff och Nils Torvalds.

ANSVARIG UTGIVARE

Nils Torvalds

MEDVERKANDE

Anna Abrahamsson, Anna-Maja Henriksson, Marietje Schaake, Antti Vasara, Pieyre-Alexandre Anglade och Torbjörn Kevin

UPPLAGA

ca 130 000 exemplar

TRYCK

KARLEBY / Botniaprint

VANDA / Sanomaprint

SALO / Salon Lehtitehdas

MARIEHAMN / TidningsTryckarna på Åland Ab

!

TIDNINGEN HAR I FÖRSTA HAND UTKOMMIT SOM ETT BETALT INSTRICK I TIDNINGARNA HUFVUDSTADSBLADET, VÄSTRA NYLAND, ÖSTNYLAND, ÅBO UNDERRÄTTELSE, VASABLADET, ÖSTERBOTTENS TIDNING, SYD-ÖSTERBOTTEN OCH NYA ÅLAND.

LAYOUT

Ida-Maria Wikström

OMBRYTNING

Sofia Jern

PÄRMFOTOGRAFI

Linda Smids

FÖRÄNDRINGARNAS VÄRLD

LEDARE

NILS TORVALDS
Medlem av Europa-parlamentet

FOTO

EP Audiovisual

IBLAND VERKAR DET som om vi trodde att de stora förändringarna är bara någonting som just nu har ramlat ner på oss. Inför en föreläsning i en skola gjorde jag en sammanställning över de politiska förändringarna i Europa under de senaste drygt hundra åren (en verbal sammanställning finns på annan plats i tidningen). Enbart en liten fingerövning med ett tjugotal kartbilder från det här tidsspannet, visade att Europa har genomgått – och genomgår – förändringar som är långt större än t.ex. För-enta staternas under samma tidsperiod.

Europa är alltså en orolig kontinent, som dessutom i sina närmaste omgivningar har minst lika oroliga områden. Förändringarna i Främre orienten under den här tidsperioden är också våldsamma och omfattande. Ryssland har genomlidit två genomgripande omställningar och är eventuellt på väg mot den tredje.

En av våra stora utmaningar handlar alltså om att ha instrument för att på något sätt behärska de ständigt återkommande vålds- och splittringstendenserna.

DET ÄR I det här perspektivet man skall se Europeiska Unionen. Efter otaliga mindre lyckade och långt mindre tidsmässigt hållbara försök har vi idag ett instrument,

med vilket vi försöker tygla samtidens oroliga andar. Det är ingen lätt uppgift.

Kartövningen jag inledde med visar nämligen på långt när inte alla våra utmaningar. Det geopolitiska förändringarnas plan genomborras oupphörligen av många andra förändringsplan. Till den oroliga bilden av Europas geopolitiska förändringar kan vi foga t.ex. kvinnornas rösträtt och position i ett samhälle som för hundra år sedan var så gott som enbart männens tummelplats.

Kulturellt har vi under samma tidsperiod genomgått fantastiska förändringar. I dag lyssnar vi, utan att störas, på musik som för ett sekel sedan upplevdes som en fruktansvärd (o)kulturell skandal.

Teknologiskt kunde våra förfäder från 1900-talets första decennier knappast ens i sin vildaste fantasi föreställa sig vad vi idag upplever som normalitet i vardagen. Och omvänt: vi har idag lika svårt att egentligen förstå hur den vanliga mannen och kvinnan levde med sina familjer i en vardag utan rinnande vatten och fungerande centralvärme.

MEN DE JÄTTELIKA förändringarnas tryck kommer naturligtvis inte heller utan kulturella bakslag och framtidsrädsla. Vi är tvungna att skynda framåt eftersom också ett relativt stillastående innebär att våra globala konkurrenter skyndar förbi med allvarliga sociala följder som resultat.

Och samtidigt måste vi också ta oss an förändringarnas katastrofala miljökonsekvenser. Vi har alltså ofantliga utmaningar framför oss. Det är en ynnest att få ta sig an alla de här utmaningarna både i Bryssel och hemma i Finland.

NILS TORVALDS

SFP RKP

På bilden

MARIETJE SCHAAKE

FOTO

Bram Belloni

EUROPAS SKAMLIGA ROLL I EXPORTEN AV CYBERÖVERVAKNINGSSYSTEM

När de unga i Iran år 2009 stormade ut på gatorna för att fråga sig vart deras röster tagit vägen, ledde det till att studentaktiva, bloggare och andra aktivister spårades till sina hem. Sen arresterades och torterades de.

ARTIKEL

MARIETJE SCHAAKE

Europarlamentariker för D66 och ALDE

Världen var bestört över dessa hemskheter som försiggick i den islamska republiken för att tysta regimkritikerna. Dessa unga människor borde ha haft samma universella rätt att åtnjuta samma mänskliga rättigheter som alla andra. Och de ska ha den Europeiska unionens (EU) otvetydiga stöd för detta.

Det vi snabbt lärde oss efter dessa händelser var att den teknik som användes för övervakningen och förtrycket var gjord i EU. Tekniken hade aktivt hjälpt till att bryta ner upprorsmakeriet och protesterna. Detta var ju såklart oacceptabelt, och vi i Europaparlamentet började trycka på för att få en uppdaterad lagstiftning kring detta. Med tanke på att övervakningssystem blir allt mindre, snabbare och billigare för var dag som går, är ärendet brådsakande.

Vilket land som helst, som har råd, har kunnat köpa dessa avancerade övervakningssystem. Det vi i Europaparlamentet nu kräver är en striktare kontroll över handeln av dessa system, samt att människorättsituationen tas i beaktande innan exporttillstånd ges.

Det uppdagas allt mera bevis på att EU-medlemsländer har gett exporttillstånd för övervakningsutrustning till länder med mycket dåliga människorättsförhållanden.

Produkter för cyberövervakning har bådemarknadsförts och sålts till länder såsom: Azerbajdzjan, Bahrain, Egypten, Etiopien, Förenade Arabemiraten, Kazakstan, Marocko, Ryssland, Saudi Arabien och Uzbekistan.

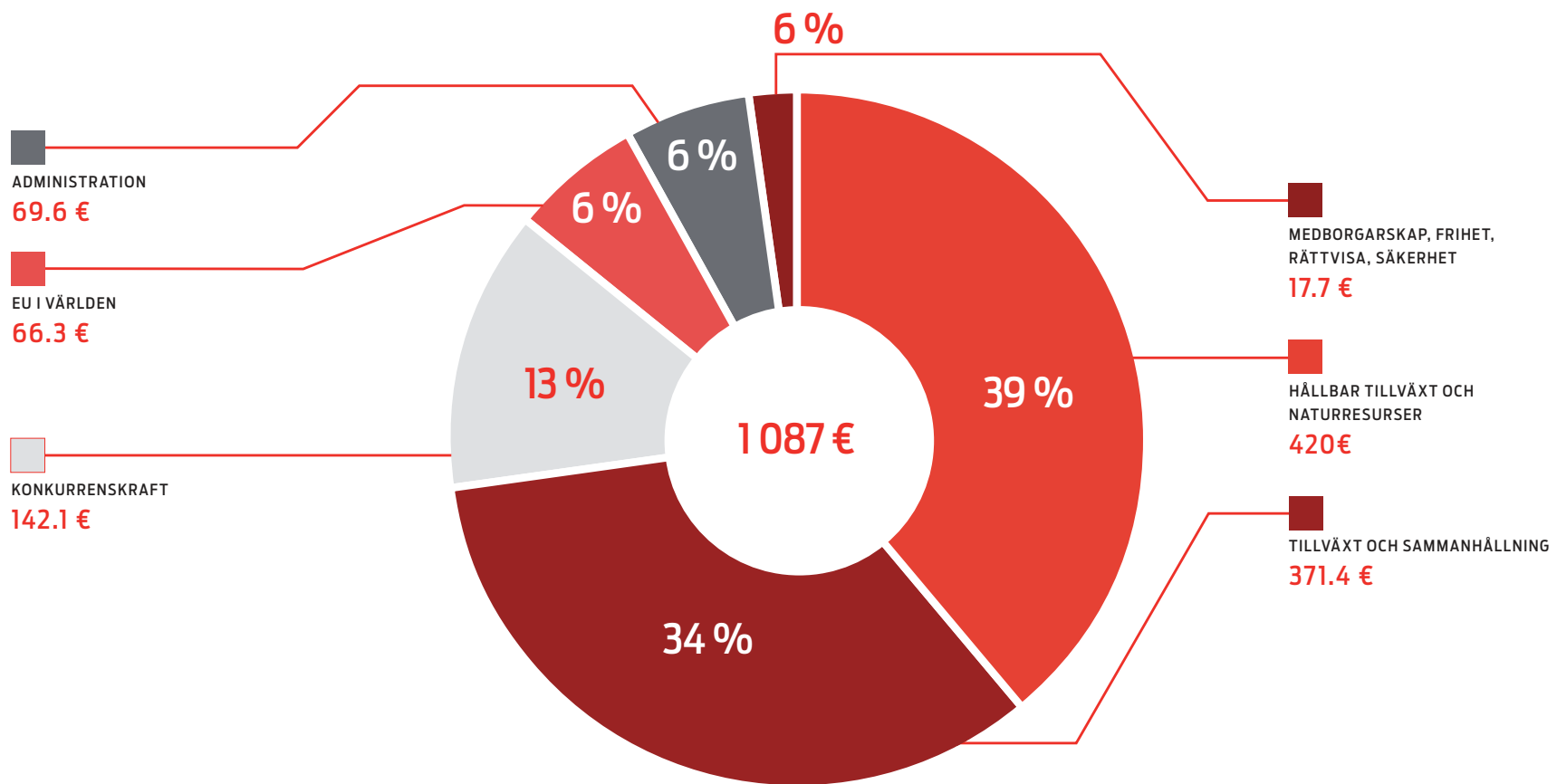
DEN FÖRNYADE MEN kraftigt försenade lagstiftningen om exportkontroll av cyberövervakningsutrustning som kan användas till flera ändamål, godkändes av Europaparlamentet i januari 2018. När den implementeras kommer den att innehålla kontrollfunktioner som stoppar europeiska bolag att automatiskt kunna exportera cyberövervakningsutrustning till auktoritära

regimer. EU:s medlemsstater i rådet, däribland Finland, stöder dessa åtgärder. Sverige, som i normala fall brukar stå upp för de mänskliga rättigheterna, har i detta fall varit väldigt tysta.

VISSA KRITIKER MENAR att dessa nya åtgärder är omöjliga att implementera. Men detta är inte första gången som EU-lagstiftning förbjuder handel med föremål som används som hjälpmedel för att kränka de mänskliga rättigheterna. Till exempel så uppdaterade EU nyligen lagstiftningen för att begränsa handeln på föremål eller verktyg som används för tortyr och verkställandet av dödsstraff. Därtill förbjöd EU importen av mineraler från konfliktzoner, för att hindra handel som finansierar och förlänger människorättskränkningar. De flesta större bolag har redan hundratals anställda som övervakar att exporten görs inom lagstiftningens ramar.

MÅLET MED REFORMEN är alltså rätt så enkelt - att stärka skyddet av de medborgerliga rättigheterna, även på internet. För att lyckas med arbetet måste vi stärka kontrollerna och förhindra exporten av föremål som är planerade för, marknadsförda eller sålda med den enda funktionen att hjälpa regimer förtycka sitt eget folk. Samtidigt så måste vi utveckla användningen av kryptering, samt stöda forskningen inom cybersäkerhet. Förtryckande auktoritära regimer ska inte få stöd av vår avancerade övervakningsutrustning för att hitta, arresterar eller tortera folk bara för att de utövar sina universella mänskliga rättigheter.

Skribenten är holländsk Europarlamentariker för D66 och ALDE. Schaake arbetar med frågor relaterade till internationell handel, mänskliga rättigheter och utrikesfrågor.

EU:S FLERÅRIGA BUDGET - VAD GÖR EU? VAD BORDE EU GÖRA?

EU ÄR ETT STORT PROJEKT SÅ FRÅGORN I RUBRIKEN ÄR INTE ALLDELES ENKLA. DEN SENASTE EUROBAROMETERN, EU:S STATISTIKCENTRAL, VISAR ATT DEN STÖRSTA UTGIFTSPOSTEN SOM MEDBORGARNA TROR ATT EU LÄGGER PENGAR PÅ SKULLE VARA PERSONALKOSTNADER OCH ADMINISTRATION. I VERKLIGHETEN UTGÖR DE HÄR KOSTNADERNA CA 6 PROCENT AV EU:S BUDGET.

TEXT

BEATA
BJÖRKVALL

JORDBRUKET ÄR DEN största utgiftsposten inom EU:s budget, med struktur- och sammanhållningsfonder på en god andra plats. Jordbruket, och framförallt jordbruksstöden, sköts inte skilt av de enskilda medlemsländerna, utan så gott som allt sköts via EU. På EU-jargong talas det ofta om EU:s kompetens. Det vill säga befogenheter att lagstifta och sedan koordinera implementeringen. Helt enkelt handlar det om att göra rätt saker på rätt nivå.

Om vi tar fisket som exempel, är det ganska lätt att förstå den högre, gemensamma nivån. För fisken spelar det ju ingen roll om den simmar på finskt eller estniskt vatten, men för bibehålla ett hållbart fiskebestånd i Finska viken, måste politiken kring fisket vara gemensam. Däremot hör utbildningsfrågor till varje medlemslands egna nationella kompetens för att finnas så nära eleverna som möjligt.

Eurobarometern visar också att medborgarna helst ser att EU skulle sätta sina pengar på offentlig hälsovård och sysselsättning. De här områdena hör även till den nationella kompetensen, och visar tydligt på att det finns ett behov för upplysning. Men det visar även på det faktum att EU-medborgarna önskar förbättringar inom både hälsovård och sysselsättning..

FÖR ATT FÅ en överblick över vad EU sysslar med, är EU:s budget ett bra informationsverktyg. De årliga budgetarna regleras av ett flerårigt ramverk, den fleråriga budgetramen, eller på engelska multiannual financial framework – MFF. MFF:en sätter ramarna för hur stor budgeten får vara varje år och storleken på de enskilda EU-programmen. MFF:en fungerar på ett sätt som EU:s fleråriga verksamhetsplan. En plan som konkretiseras och fastslås i den årliga budgeten.

Den nuvarande MFF:en gäller för åren 2014 - 2020. För alla de här sju åren går den lös på ca 1 biljon euro. Det här låter som mycket, men är i själva verket bara 1 procent av hela EU:s BNI. EU:s årliga budget rör sig kring 160 miljarder euro. Som jämförelse kan sägas att Finlands statsbudget för 2018 är 55 miljarder euro.

När det här Nya Europabladet ges ut är det inte längre många dagar kvar tills kommissionen ger sitt förslag på den fleråriga budgetramen för 2021 framåt. Den 2 maj presenteras MFF:en som ska styra vad EU ska fokusera på och prioritera. Det finns ett stort tryck att lyfta upp flera områden till EU-nivån. Det är bland annat frågan om att hitta gemensamma lösningar på flyktingsituationen, den fortsatta implementeringen av Paris klimatavtalet och EU:s försvarssamarbete.

OM ETT ÅR har EU antagligen ett medlemsland färre, i och med att Brexit borde träda i kraft 29 mars 2019. Det här innebär också att den följande budgetramen kommer att ha ett finansiellt hål. Det här hålet kan antingen fyllas av medlemsländerna från deras nationella budgetar eller genom att börja skära i EU:s verksamhet.

Nu har EU alltså en ypperlig möjlighet att göra mer med mindre finansiering. Det här kräver en ordentlig granskning och genomgång av EU:s verksamhet för att sedan kunna förbättra och effektivisera. "Business as usual" är inte ett bra alternativ då EU står inför många stora utmaningar de närmaste åren.

Önskemålen om prioriteringarna kan bli många bland de olika aktörerna inom EU. För oss finländare är det alltså nu läge att påverka politiker, regering och din Europaparlamentariker. Frågan är: ett hurudant EU vill vi ha efter 2020 och vad ska detta EU fokusera på?

EU-EKONOMI: TAKET MÅSTE HÅLLA NÄR DET STORMAR

ARTIKEL

ANTON NILSSON

DET ÄR EN bra idé att fixa taket som läcker när solen skiner. Den gamla tumregeln är inte fel varken när det kommer till renoveringar på sommarstugan eller till den europeiska monetära unionen, EMU.

EFTER ÄR AV finans- och skuldskris, och vad som ofta känts som en allmän kris, börjar nu EU:s ekonomi sakta men säkert se ganska bra ut. Arbetslösheten har gått ner och alla EU-länder har tillväxt. Till och med eurozonens stora akilleshäla, Grekland, börjar få en viss ordning på torpet och förväntas snart lämna de stödprogram man varit del av sedan krisen slog till.

Visst har man lärt sig vissa läxor, men det mesta kan vi ändå sannolikt tacka den europeiska centralbanken, ECB, för. De har med sitt robusta agerande lyckats skapa förtroende för eurozonen och fått hjulen att rulla med sina låga räntor. Samtidigt är det här inte hållbart på sikt – det är en tidsfråga innan räntorna vänder uppåt och då måste ekonomin klara sig utan billiga pengar i omlopp.

NU NÄR ALLT är relativt lugnt är alltså ett bättre tillfälle än på länge att faktiskt se över systemet så att det klarar av att stå emot framtida finanskriser – att fixa taket innan det börjar regna igen.

Ända sedan EMU:s grundade har det funnits två "skolor", för enkelhetens skull kan de beskrivas som den tyska och den franska. Den tyska skolan propagerar för att man lägger mest fokus på att förhindra ekonomiska kriser. Då gäller det att ha tydliga regler för ländernas ekonomiska politik så att alla drar sitt strå till stacken när det kommer till att fatta svåra, men viktiga beslut och att inte frestas till att dra på sig ohållbart stora skulder. Den franska skolan lägger istället sitt fokus på att skapa mekanismer som effektivt kan lösa kriser. Grundtanken är att man är starkare tillsammans, om man delar på ansvaret så kan man relativt enkelt lösa en kris.

MED DE OLIKA perspektiven i åtanke är det kanske inte så konstigt att det har funnits olika synsätt på

hur EMU ska styras. Den tyska skolan vill ha ett strikt regelverk som alla medlemsstater ska följa. Om de inte följer reglerna ska det följas av sanktioner som till slut ska leda till att reglerna efterföljs. Den franska skolan vill istället se politisk styrning som det viktigaste. En ledande kraft ska kunna hålla ett helhetsgrepp över ekonomin i eurozonen för att på ett bra sätt kunna fördela resurserna.

I teorin är det den tyska skolan som fått råda i EMU så här långt, det finns tydliga regler i den s.k. stabilitets- och tillväxtpakten som medlemsstaterna förväntas följa. Problemet är att reglerna i mångt och mycket inte har följts. När medlemsstater, Tyskland inkluderat ironiskt nog, brutit mot reglerna har det inte funnits någon institution med tillräcklig kraft för att agera.

Den stora utmaningen framöver blir att hitta en gyllene medelväg mellan dessa två skolor. Kan man bygga upp ett system som förvisso bygger på regler, men som samtidigt har en tillräcklig politisk styrning för att faktiskt se till att reglerna följs? Kan man bygga upp ett system som har tillräcklig politisk styrning, men inte leder till att länder som genomför reformer tvingas betala för länder som inte gjort det?

NÅGOT DEFINITIVT OCH genomförbart svar på dessa frågor har inte någon lyckats komma med hittills, men det finns många idéer på bordet. Vi kan den närmaste tiden förvänta oss debatter om allt från en europeisk finansminister till en speciell budgetkapacitet för eurozonen. Det är inte lätt, men med tanke på de nytänkande vindar som blåser i samarbetet mellan Macron och Merkel, mellan Frankrike och Tyskland, så torde förutsättningarna för att hitta samförstånd vara bättre än på länge. Bara så kan vi slippa ett tak som läcker nästa gång det stormar!

►
På bilden

EUROPEISKA CENTRALBANKEN
I FRANKFURT.

FOTO
Wikimedia Commons

FINLAND SKA VARA MED OCH BYGGA DET NYA EU

KOLUMN

ANNA-MAJA HENRIKSSON
Partiordförande,
riksdagsledamot SFP

VI HAR ETT INTENSIVT politiskt år på gång i Finland. Vård- och landskapsreformen här hemma gör att man lätt slukas av det som händer i riksdagen. Ingen vet ännu hur det ska sluta och spänningen inom regeringsleden är påtaglig. Samtidigt kan vi inte minska vår bevakning av det som händer utanför våra egna gränser. Och det har SFP inte heller gjort! Vi är aktiva överallt – och bra så.

Inom EU-politiken närmar vi oss en brytningspunkt. Parlamentet väljs på nytt om drygt ett år, och det blickas redan framåt till vad som händer efter valet. Våren 2019 blir en riktig superår. Enligt planerna har vi både riksdagsval och val till Europaparlamentet tätt inpå varandra. Finland har då varit medlem av EU i nästan 25 år – vi börjar alltså kunna kallas vuxna EU-medlemmar.

För Svenska folkpartiet har det varit självklart att vi ska göra det allra bästa av vårt medlemskap. Finland ska vara aktivt inom EU och sträva till att påverka så mycket vi bara kan. För ett litet land, geografiskt sett i EU:s utkant, är det speciellt viktigt att vara på alerten, bygga nätverk och delta i framtidsdiskussioner på olika arenor. Vi behöver EU mer än vad EU behöver oss. Samtidigt är det förstås så att vi också kan, och ska, vara konstruktivt kritiska när det behövs. Just nu i och med Brexit, finns det också alla möjligheter att förnya EU, minska byråkratin och bygga vidare på medborgarnas Europa.

Det är ändå lätt att konstatera att Finlands EU-medlemskap har varit bra för Finland på många sätt. Våra företagare har tillgång till en av världens största marknader och vi har en gemensam valuta med många av EU-länderna. Bland annat ungdomsutbytesprogrammet Erasmus hör till framgångshistorierna och har hjälpt våra unga att komma ut i världen, studera och skapa nätverk. Sammantaget har vi kunnat dra nytta av vårt medlemskap och påverka EU till det bättre.

Den sittande regeringen har, speciellt i början av regeringsperioden, bedrivit en rätt passiv EU-politik. Det är trist för vi har inte råd att tappa inflytande. Det har blivit lite bättre på senare tid, men nästa regering måste ta ett betydligt aktivare grepp genast från början.

Finland tar över som ordförandeland i EU i juli 2019, precis när vi förhoppningsvis fått en ny regering. Det betyder att ordförandeskapet behöver planeras innan dess. Jag är glad att statsminister Sipilä, på bl.a. vårt initiativ, samlat alla riksdagsgrupper till rundabordsdiskussion för att få igång den här processen. Det första mötet i vilket jag och Eva Biaudet deltog, ingav också hopp om att det kan bli riktigt bra.

Under hela vårt EU-medlemskap har vi också varit representerade i Europaparlamentet, och SFP:s representant har alltid hört till de aktivaste och mest inflytelserika medlemmarna. Nyligen fick Nicke Torvalds också ett verkligt starkt erkännande för sina insatser när han tilldelades priset som den bästa parlamentarikern i miljökategori av The Parliament Magazine. Igen en gång har det visat sig att SFP står i främsta ledet – precis som det ska vara!

EN NYSTART FÖR DET EUROPEISKA PROJEKTET: PRESIDENT MACRONS SYN PÅ EU

DET ÄR NU SEX MÅNADER SEDAN EMMANUEL MACRON GAV SITT TAL: DISCOURS DE LA SORBONNE, ETT TAL OM EUROPAS FRAMTID OCH OM HUR DET EUROPEISKA PROJEKTET SKA FÅ EN OMSTART. SÄTTET DEN FRANSKE PRESIDENTEN LADE FRAM SIN VISION PÅ MÅSTE SES SOM EN MÖJLIGHET – BÅDE PÅ NATIONELL OCH EUROPEISK NIVÅ – FÖR ALLA DE SOM PÅ ALLVAR TROR ATT EU ÄR DEN RÄTTA ARENAN FÖR ATT TACKLA DE GLOBALA UTMANINGARNA I DET TJUGOFÖRSTA ÅRHUNDRADET.

På bilden ovan

L'EUROPE EN MARCHÉ'S LOGO

FOTO

L'Europe En Marche

På bilden nedan

EMMANUEL OCH BRIGITTE MACRON I PARIS PÅ FRANSKA NATIONALDAGEN.

FOTO

Wikimedia Commons

ARTIKEL

PIEYRE-ALEXANDRE
ANGLADE

EFTER ATT FRANKRIKE och Nederländerna motsatte sig förslaget till en europeisk konstitution år 2005 har Europa misslyckats att på allvar ta steg framåt. Finanskrisen, euron och den ekonomiska krisen som följde satte oss i ett läge av konstant krishantering. Flyktingkrisen och Brexit till på det och steg för steg har européerna blivit experter på att hantera allvarliga situationer, men är totalt inkonsekventa när det kommer till att föreslå långsiktiga visioner för kontinenten.

Det är i den här kontexten som Macron i sitt Sorbonne-tal föreslog ett nytt projekt för kontinenten baserat på mer suveränitet, men europeisk suveränitet. Det ska kombineras med mer gemenskap mellan européer, vilket i sin tur betyder mer demokrati.

Konceptet europeisk suveränitet är själva kärnan i Macrons projekt, men det har varit omdebatterat. Frågan har länge varit övergiven av alla förutom populisterna från extremhöger och extremvänstern. Det har varit ett misstag. När den franska presidenten talar om suveränitet handlar det i grunden om något så enkelt som att skydda folket, att försvara våra gemensamma intressen och att främja europeiska intressen i världen.

IDAG BEFINNER VI oss i en situation där Europa verkligen måste stå upp för sina intressen när det kommer till säkerhet, handel, ekonomi och miljö. Och om du analyserar situationen ser du att det inte finns några andra alternativ än att utmana sättet vi idag tänker på en europeisk strategi.

För att komma längre än önsketänkande och faktiskt göra Europa till något som bättre beskyddar de människor som bor här, föreslog Macron ett antal områden som EU bör prioritera: en bättre fungerande euro, social och budgetär politik, säkerhetssamarbete, försvar, en gemensam asylpolitik, en digital union, utbildning och miljö.

Bland dessa områden tycks en förbättring av sättet EU tar hand om migrationsflöden essentiell. Som president Macron underströk måste EU kunna komma med ett strukturerat och solidariskt svar på migrationsutmaningen. EU:s misslyckande att hantera migrationen ledde till att många européer kände sig övergivna och frustrerade, något som i sin tur ökade EU-motståndet i framförallt medlemsstater som befinner sig i frontlinjen av migrationskrisen. Italien är det senaste exemplet där vi kunde se just det här. Macron vill både säkra EU:s externa gränser och se till att flyktingmottagandet är fördelat över hela EU. På det här sättet visar han på en väg mot en gemensam asylagenda i EU och en europeisk gränsbevakning. Samtidigt öppnade han åter upp idén om att införa en skatt på finansiella transaktioner som skulle kunna finansiera en del av utvecklingsbistånd till Afrika.

PRESIDENT MACRON VILL också se en omställning av eurozonen. Det behövs en gemensam budget för eurozonen, som röstas om av ett Eurozons parlament och implementeras av ett europeiskt finansministerium. Det här skulle göra den monetära unionen mer motståndskraftig när det kommer till framtida ekonomiska chocker. Det är klart så, att bristen på gemensam styrning inom eurozonen har visat sig ha begränsningar och sunt förnuft säger att en valuta utan en gemensam budget inte kommer att hålla. Vad vi behöver är en långsiktig ekonomisk och politisk strategi, och vår utmaning är att göra eurozonen till en ekono-

misk kraft som kan konkurrera med Kina och USA. Bara så kan vi säkra att dagens unga inte blir en generation som är dömda till arbetslöshet och instabilitet.

Även om den första vägen av europeisk integration främst är begränsad till ekonomi, så siktar Macron på att utöka den till politik och kultur. Han är väl medveten om att demokratisk legitimitet är en förutsättning för framtiden av EU. Europa kan inte längre fortsätta byggas utan att ta medborgarna i beaktande. Med målet att låta europeiska medborgare åter på allvar ta del av debatten om morgondagens Europa kommer Macron mycket snart att lansera programmet: "La Grande Marche pour l'Europé", ett program som redan testats i den franska presidentvalskampanjen. Under loppet av sex veckor, kommer han att låta ministrar och parlamentariker ge sig ut i samhället, röra sig från hus till hus för att samla på sig intryck av hur det franska folket ser på Europa och europeiska frågor. Allt det här för att samla perspektiv inför nästa EU-val 2019.

Dessa medborgarkonsultationer, till en början främjade av president Macron, kommer sedan att fortsätta runt om i Europa för att ge en röst till EU:s medborgare. Det är en risk värd att ta att förstå vad människor tänker kring Europa. I dessa tider - tider av förvirring, geopolitiska nödsituationer, politisk populism – finns det ingen tvekan om att öppenhet och transparens mot europeiska medborgare kommer att hjälpa till att klara de enorma utmaningarna våra demokratiska, europeiska värderingar möter.

PRESIDENT MACRONS PLAN för Europa handlar alltså inte bara om vilka reformer som borde genomföras utan framförallt om sättet man ska uppnå dem på.

Parallellt med den här nerifrån-opp-metoden, som ska få europeiska medborgare tillbaka med på tåget, siktar president Macron på att föreslå en ny arbetsmetod för sina europeiska partners. Eftersom han vet att kravet på enhällighet mellan alla EU-länder i många frågor har visat sig ineffektiv under de senaste kriserna, menar han att EU i framtiden måste kunna röra sig framåt i olika hastigheter. Grupper av medlemsstater ska kunna röra sig framåt på vissa områden utan att hindras av att ett fåtal medlemsstater inte vill eller kan följa med dem. En sådan kärna av "EU-frivilliga" länder ska kunna bryta det status quo som så länge underminerat EU:s trovärdighet.

GIVETVIS FINNS DET fortfarande mycket kvar att se, men det står redan klart att det president Macron gjort är att han introducerat ett nytt sätt att se på europeisk politik i det franska samhället. Nästa EU-val kommer utan tvekan att vara mer än ett "mellanval" i vårt land.

I Frankrike kommer debatten för första gången att handla om europeiska frågor och inte bara om nationella.

PÅ EU-NIVÅ STÅR mycket på spel, eftersom europeiska medborgare inser att vad som ibland håller dem samman i politiska partier, inte längre existerar på samma sätt eftersom deras relation med Europa inte längre är densamma. Inom de stora partierna tror man inte längre på samma saker. Därför hoppas jag att många av dem kommer att hörsamma president Macrons uppmaning om att ompröva det monopol ett antal europeiska partier länge har haft och på allvar stöda en nystart av det europeiska projektet.

Skribenten är ledamot av Frankrikes nationalförsamling (Assemblée nationale) och koordinator för La République En Marchés strategiarbete inför Europavalet 2019.

UNIONENS STÖD- PENGAR BITER INTE

EU MÅSTE KRÄVA RESULTAT – MEN OCKSÅ VISA FÖRSTÅELSE

INTERVJU

TORBJÖRN KEVIN

NÄR JAG TRÄFFAR Nils Torvalds har han avslutat en uppenbart inspirerande session med elever i Hagalundskolan Tapiolan lukio. Bilresan till Åbo har fungerat som fortsatt processor. Jag är inställd på att diskutera unionens trilskande medlemsländer, Ungern och Polen. Men är fullt beredd på att samtalet – som det brukar – tar långa omvägar.

SÅ HÄR SKISSAR Nicke. Bakom oss har vi imperier som England, det habsburgska väldet, det osmanska riket, Ryssland och Tyskland – auktoritära system som åkte i luften 1918 och aldrig ersattes av något stabilt system. Efter andra världskriget hade vi ett sammelsurium av mindre och större stater, bland vilka en del råkar tro att de fortfarande är imperier.

– Jag började se Europa som en process där huvuduppgiften är att hålla processen under kontroll utifrån demokrati och människorätt, och jag insåg att här finns alla möjligheter att det ska gå snett. Det är ju fruktansvärt invecklat, inte minst sedan vi har fått in nyaideologiska processer som till exempel nationalism, kvinnans ställning, befrielseörelser, och till detta kan du lägga in den allt snabbare teknologiska utvecklingen, där allt kommer snabbare ut på marknaden.

– Ställ dig inför en gymnasieklass med ett, säg 18-årigt perspektiv och du inser att du måste klara av att öppna detta för dem, för vad händer om vi inte gör det? Det är ett extremt ansvarsfullt uppdrag.

Nicke, 72, är uppenbart nöjd över att han fortfarande är "on a mission". Han ser Brexit som "ett gudabenådat tillfälle". Tolv miljarder euro försvinner, vilka förändringar tvingar det fram i budgeten? I ett dokument på 400 sidor, "Economic challenges in lagging regions" fann han några intressanta fallstudier. Området kring Neapel kom med i EG:s strukturförändringsprogram genast från

början. 60 år senare är inte de strukturella problemen lösta.

– Utjämningen fungerar inte, där finns underliggande problem som vi inte kommer åt: maffian. Och i det nordöstra hörnet av Rumänien sysslar fortfarande över 50 procent av befolkningen med subsistensjordbruk, dvs. rovor och bröd för eget behov, förutom att man har hög ålder och låg utbildning. Man kommer aldrig ifatt de övriga, inte ens med en mycket högre tillväxt.

– Min slutsats är då att vi betalar fel pengar på fel sätt. Vi hjälper dem inte. De borde få stöd för utbildning, forskning och sådant som rumsterar om i deras strukturer, och det betyder att det måste finnas en villkorlighet: Pengar bara om man kan visa upp resultat! Villkorligheten skulle dessutom ha den goda sidan att den ökar förtroendet för EU:s utbetalningssystem generellt.

Enligt Torvalds beror den tilltagande nationalismen på att länderna i det forna Östeuropa aldrig fått leva igenom en nödvändig "sturm und drang"-period – "den rätta tidpunkten för det hade varit på 1800-talet". Nu ska de

FORSKNING OCH INNOVATIONER - VERKTYG FÖR EN HÅLLBAR TILLVÄXT OCH KONKURRENSKRAFT

KOLUMN

ANTTI VASARA

verkställande direktör

Teknologiska forskningscentralen VTT

Europeiska unionens konkurrenskraft och samhällsstabilitet är en del av en större kontext, som kräver gemensamma stödåtgärder på EU-nivå. Till exempel har den fria rörligheten av arbetskraft, tullfriheten och andra samhälleliga innovationer spelat en väsentlig roll i EUs positiva utveckling. För ekonomin och välfärden har forsknings- och innovationsverksamheten en viktig roll. Det gemensamma europeiska välståndet bygger nämligen på vetenskap och dess tillämpning i praktiken.

Offentlig finansiering för forskning och innovationer är nödvändig, för att öppen innovationsprocess ska fungera mellan forskningssamfundet, företagen och de andra centrala aktörerna. EU:s Horizon 2020-forskningsprogram fungerar som ett ramverk för samarbete mellan företagen, forskningsorganisationerna och universiteten inom projekt, som framhäver förnyandet av de europeiska industriella värdekedjorna och en hållbar konkurrenskraft. För att nå dessa mål är det viktigt att satsa på lokala kunskapskluster och samarbetet mellan dessa kluster på europeisk nivå. Små- och medelstora företag, samt startup-företag får på detta sätt en möjlighet att förankra sig vid den internationella kunskapen och informationen. Också EU:s regionala strategier för smart specialisering förlitar sig på starka kunskapskluster och de utvecklingsplattformar och forskningsmiljöer som finns där. En väsentlig del av den nationella innovationsinfrastrukturen i Finland bygger på universitetens, VTT:s och andra forskningsinstituts forskningsinfrastruktur, som har goda kontakter och nätverk på europeisk nivå.

H2020-programmet har förutom anknnytning till forskning också en koppling till regionalpolitik, industripolitik och EU:s investeringsprogram. Dessa kopplingar kommer att stärkas genom det under beredning varande nya forsknings- och innovationsprogrammet (FP9). Det programmet ska tas i bruk år 2021. De finländska universiteten och forskningsinstituten understöder den s.k. Lamy-arbetsgruppens förslag att fördubbla budgeten för FP9-programmets jämfört med nuvarande H2020. Ökningen av finansiering för forskning, utveckling och innovation är speciellt viktig för Finland, eftersom Finlands egna satsningar inom området har minskat under de senaste åtta åren. Utöver detta är det viktigt att det inom ramen för det nya forskningsprogrammet finns ett tydligt strukturellt och reglerat sätt att få med hela ekosystem-tänkandet. Det skulle främja forskningssamfundens och företagens öppna innovationsprocesser. Men många av detaljerna för FP9 är fortfarande öppna; hur kommer jordbrukets, kohesionspolitikens och forsknings- och innovationspolitikens budgetförhållande att utvecklas?

I dagens läge är det allt viktigare att framtiden byggs av EU genom forskning och innovationer. Finland måste ta ansvar i att hitta lösningar till de gemensamma utmaningarna. I praktiken betyder det att Finland måste framhäva, samt stärka Finlands och de finländska aktörernas påverkansmöjligheter genom aktivt deltagande i de bredare samfundet. Det har Finland goda förutsättningar att göra, så länge vi klarar av vända blickarna mot framtiden och upprätthåller vår kunskapsnivå och förmåga att förnyas.

Teknologiska forskningscentralen VTT är verksam under arbets- och näringsministeriet och är en av de ledande forsknings- och teknologioorganisationerna i Europa, genom betydande satsningar på forskningssamarbete inom EU. Omsättning för 2017 var 258 miljoner euro och antalet anställda 2368.

Bilden uppe

TILL HÖGER SYNS TRÄARBETNINGSMASKINEN HUNDEGGER SOM KLARAR AV 44 METER LÅNGA LIMTRÄBALKAR. DEN KLARAR AV FRÄSNING, SÄGNING OCH BORRNING.

FOTO

Timberpoint

Bilden till vänster.

I NOVEMBER 2017 BESÖKTE NILS TORVALDS TIMBERPOINT OCH VD MARKO SUONPÄÄ FÖREVISADE MED INLEVELSE OCH HUMOR SIN HALL OCH SINA TRÄELEMENT.

FOTO

Elisabet Rantschukoff

SKOGENS GULD GER MODERN EKOBETONG

REPORTAGE

ELISABET RANTSCHUKOFF

– FINLAND HAR hamnat på efterkälken vad gäller träbyggnad, men nu tar vi med stormsteg oss framåt. Så säger Marko Suonpää, VD på Lovisa-företaget Timberpoint. Timberpoint som startade sin verksamhet så sent som augusti 2016, är redan en tungviktare vad gäller träbyggnad i Finland och en föregångare vad gäller fukt-mätning av träelement i byggnadsskedet. Och allt trä är inhemskt.

Marko Suonpää är en dynamisk och inspirerande företagsledare som tänker stort och handlar störst. Fabrikshallen på 4500 m2, som ligger bredvid Lovisa hamn, ser oansenlig ut på utsidan, men inne i hallen finns Nordens största träarbetsmaskin. Den datorstödda maskinen sågar tjocka limträskivor till önskade längder med en noggrannhet på millimetern. Det senaste projektet för Timberpoint har varit produktion och byggande av två åttavåningsträhus på Busholmen i Helsingfors. Så höga trähus med LVL-trä* har inte byggts förr i Finland. De ekologiska träelementen har hög brandklassificering och är genast klara för ytbehandling inomhus.

Hur få bort fukten ur träet? En fråga som

varit på diskussionstapeten är fukten som lätt blir kvar i träelementen efter byggandet. Att mäta fuktigheten på själva byggarbetsplatsen är nämligen både bökigt och dyrt.

Här igen var Suonpää steget före. Han kontaktade Tammerforsföretaget RKM Group som undersöker och åtgärdar fastighetsproblem. Tillsammans funderade de och utvecklade en sensor som kunde installeras direkt in i CLT-elementen. Det innovativa sensorsystemet lanserades på Trädagarna 30 november 2017. Sensorn är helt trådlös. Den skickar kontinuerligt mätningdata till en centralenhet som sedan via molntjänst länkar till t ex mobilen, läsplattan eller datorn. Det går även att få en veckorapport per e-post. Man kan installera ett larm som skickar meddelande ifall den utsatta fuktighetsgränsen (exempelvis 14 procent) överskrids. – Genom fuktsensorerna kan vi kvalitetssäkra att träelementen har levererats torra, säger Suonpää.

–Vi har nu börjat bygga Finlands högsta trähus i Joensuu. Huset ska bli 14 våningar högt. Träbyggandet har kommit för att stanna.

VAD ÄR LVL* OCH CLT*?

LVL = LAMINATED VENEER LUMBER (FANERLAMINATTRÄ) ÄR SKIVOR/BALKAR SOM TILLVERKAS GENOM ATT LIMMA TUNNA LAGER AV TRÄFANER DÄR FIBRERNA ÄR I SAMMA RIKTNING. LVL ANVÄNDS MEST TILL BALKAR ELLER STAG FÖR INNERTAK, PANELER ELLER UNDER GOLV.

CLT = CROSS LAMINATED TIMBER (KORSLIMMAT MASSIVTRÄ) SOM TILLVERKAS AV MINST TRE SKIKT KORSVIS LIMMADE ENKELSKIKTS-SKIVOR. ÖVER FEM SKIKT KAN CLT INNEHÅLLA INRE SKIKT, S.K. TVÅRSKIKT UTAN LIMMADE SMALSIDA. CLT ANVÄNDS FÖR BÄRANDE KONSTRUKTIONER. DEN GER BRA AKUSTIK OCH FUNGERAR SOM ÅNGSPÄRR DÅ VATTENÅNGA SUGS IN BARA TILL 2 CM DJUP OCH TORRAR PÅ VINTERN DÅ LUFTEN ÄR TORRARE.

NORDISK SKOG.

FOTO

Wikimedia Commons

KLIMATPOLITIKEN OCH SKOGEN - SOM FINLAND ROPAR, SVARAR EU?

TEXT

KATARINA DAHLMAN

DE SENASTE ÅREN har de som jobbat med den finska skogen och därtill kopplade industrier och instanser fått utöka sina ordförråd med tre för EU:s klimatpolitik centrala akronymer: ILUC, LULUCF och RED II. Alla tre är eller kommer att vara EU-lagstiftning, där den huvudsakliga målsättningen är att minska på växthusgasutsläppen och på så vis också hjälpa uppnå EU:s klimatambitioner. Alla tre är samtidigt starkt kopplade till Finlands bioekonomi- och klimatstrategier och anses

vara av avgörande betydelse för hur dessa strategier kommer att kunna utvecklas och förverkligas.

MEN EU HAR ingen gemensam skogspolitik och befogenheter inom det här området ligger hos medlemsländerna. Vad har alla dessa lagförslag då med Finlands bioekonomi och klimatstrategi att göra?

Skogspolitiken är främst en nationell behörighet. Om vi ser på variationerna i fråga om mängden skogsresurser och skogarnas tillstånd är det här en ganska naturlig utgångspunkt.

Däremot har EU behörighet, antingen exklusiv eller delad med medlemsländerna, på ett antal områden som påverkar

skogen och dess användning: den gemensamma handelspolitiken och jordbrukspolitiken samt utvecklingspolitiken som exempel. Därtill har EU behörighet i frågor som gäller klimatpolitik, miljö, energi och spjutspetsprogramområdena bioekonomi och den cirkulära ekonomin. ILUC, LULUCF och RED II hör alla under något av dessa områden och har därför också en mer eller mindre direkt inverkan på Finlands bioekonomisektor.

En stor del av EU-politiken kan alltså ha en inverkan på skogsfrågor på nationell nivå. EU förhandlar också internationellt om frågor som berör skogen, och trycket på mer ambitiösa klimatåtaganden både på EU- och global nivå ökar. För att till exempel uppnå de målsättningar som Parisavtalet ställer, kommer en mobilisering av all know-how inom hållbart skogsbruk och allt fler satsningar på en miljömässigt hållbar skogspolitik att behövas.

Skogen binder koldioxid från atmosfären, uppehåller biologisk mångfald, erbjuder ekosystemtjänster, rekreationsmöjligheter och producerar naturprodukter också utöver trä. Skogen har alltså en mångdimensionell betydelse och en hållbar skogspolitik som kräver långsiktig och inkluderande planering. Privata skogsägare, kommuner och regioner liksom olika intressenter berörs alla av lagstiftningen och bör därför inkluderas i planering, genomförande och förvaltning.

Likväl är det viktigt att den EU-politik

som påverkar skogsfrågor är koordinerad och att nationella variationer och olika politikområden inte förbises när gemensamma målsättningar läggs upp. Här är en långsiktig och målmedveten agenda en grundpelare till framgång. Som ett av de EU-länder med störst skogsareal har Finland enastående möjligheter att ligga i framkanten när det kommer till fortsatt utveckling av bioekonomi och hållbart skogsbruk. Och därigenom bidra till EU:s långsiktiga klimatmål och målsättningarna inom den cirkulära ekonomin.

DET FINSKA KUNNANDET i skogsfrågor är redan känt på många håll, men mervärdet av det kunnandet på EU-nivå kan ännu förtydligas. Tiden för det är nu: Finland kommer i juli-december 2019 att inneha ordförandeskapet för EU-rådet. Inför ordförandeskapet ska Finland tillsammans med Rumänien och Kroatien, vilka innehar ordförandeskapet före och efter Finland, lägga upp långsiktiga mål och framföra en gemensam agenda med de ämnen som rådet ska ta upp under triens ordförandeskapsperioder. Med den här gemensamma agendan som bas, ska Finland också utarbeta sitt eget, mer detaljerade sexmånadersprogram. Det här är en ypperlig chans att en gång för alla framhäva och förtydliga Finlands roll i och agerande för en ambitiös, långsiktig och stabil klimatpolitik samt dess betydelse på EU-nivå.

"DET FINSKA KUNNANDET I SKOGSFRÅGOR ÄR REDAN KÄNT PÅ MÅNGA HÅLL, MEN MERVÄRDET AV DET KUNNANDET PÅ EU-NIVÅ KAN ÄNNU FÖRTYDLIGAS. TIDEN FÖR DET ÄR NU: FINLAND KOMMER I JULI-DECEMBER 2019 ATT INNEHA ORDFÖRANDESKAPET FÖR EU-RÅDET."

GOURMET PÅ NATURENS VILLKOR

ARTIKEL

ANTON NILSSON

FÖR ETT PAR år sedan var fiskaren och turistföretagaren Johan Mörn från norra Åland med i en besöksgrupp till Bryssel. Under den traditionsenliga middagen hemma hos Nils Torvalds, plockade Johan fram en lite pikant produkt, en skarvkorv. Succén var ett faktum och samtalen resten av kvällen kretsade kring hur man kunde göra något så gott av en fågel som kanske inte vid första anblick verkar apptitlig. Vi tog reda på mer kring vem som låg bakom den spektakulära skarvkorven. Det här är inte bara vara en berättelse om en innovativ kock, utan också en historia om hur man kan leva i samklang i naturen. Och samtidigt på allvar få njuta av det naturen har att erbjuda.

VIKTOR ERIKSSON ÄR född och uppvuxen i Mariehamn på Åland. Ingen av hans föräldrar är kock och inte var han som barn just inriktad på matlagning. Samtidigt fanns ett intresse för att ta vara på det som naturen har att erbjuda. Han har alltid trivts på stugan och gillat att fiska. Viktor minns särskilt hur han och hans bror Gustav (också kock idag) som små barn stod och försökte filéa små spiggar de fångat nere vid stranden. Att han skulle bli kock har alltså på något sätt ändå varit självklart.

– Att bli kock var egentligen det enda alternativet för mig. Det är ett kreativt jobb där man får arbeta med händerna och det kan vara extremt utmanande för den som är ambitiös, förklarar Viktor.

VIKTOR BÖRjade som diskare på Åländska Segelsällskapet i Västra hamnen i Mariehamn och blev redan där inspirerad av att se de erfarna kockarna arbeta. Men den stora erfarenheten för yrket fick han i Helsingfors.

– Efter skolan kände jag att jag ville se en storstad och jag tänkte att jag samtidigt kunde passa på att lära mig finska eftersom min mamma och hennes släkt kommer från finska Finland. Så jag pratade med Michael Björklund som jag hade jobbat med tidigare för att se om han kunde hjälpa mig hitta något.

SAGT OCH GJORT, via Mickes kontakter fick Viktor provjobba på Michelin-krogen Chez Dominique i Helsingfors och provjobbet ledde till en fast anställning, som dock inte varade så länge. När krisen slog till 2008 var representation det första som företagen skar ner på och det var något lyxkrogarna på den tiden levde mest av. Ågaren startade dock upp ett nytt bageri i Forum där Viktor kunde börja jobba tillsammans med en fransk bagare. Ett jobb han trivdes bra med, men som också var tufft:

– Som ung och ambitiös i en bransch där ingen säger åt en att gå hem så blir

det lätt att man jobbar oerhört mycket.

Efter en tid där kände Viktor att det var dags att flytta hem till Åland igen, nu full av nya erfarenheter. Men hur gick det med finskan?

– Det gick åt skogen med den. Jag jobbade ju hela tiden och mest med internationella kollegor så jag lärde mig bara att svära på franska, skrattar Viktor.

VÄL HEMMA PÅ Åland började ett nytt, och vad som skulle visa sig spännande, kapitel i Viktors karriär. Han började jobba på ön Silverskär i den norråländska skärgården. Där fick Viktor möjlighet att på allvar få utlopp för sin nyfikenhet och sätta det han lärt sig på Michelin-krogen i praktiken.

– På Silverskär kan man alltid få de bästa råvarorna, eftersom man har en så nära kontakt med de som faktiskt producerar dem. Ju mer man lär sig om råvarorna i grunden, desto mer förstår man vad man faktiskt kan göra med dem i sin matlagning. När våren kommer och man ser hur t.ex. nässlor bokstavligen grönskar framför sina ögon blir man inspirerad. Om man sedan möter en fiskare som kommer in med vårens första gösar, vill man såklart försöka kombinera dem. Råvaror som är från samma säsong går oftast bra ihop. Om man håller sig till det, så lyckas det allt som oftast, förklarar Viktor.

Viktors matlagningsfilosofi är lika enkel som den är genomtänkt. Köper man

nära så kan man få tag på det bästa som finns i sitt slag.

– Det är klart man kan sitta på Åland och äta hummer och det är gott. Men samtidigt vet jag att man kan göra det på andra platser också och det kommer antagligen vara ännu godare där. Däremot vet jag att en produkt som är i säsong och som jag kunnat ta fram tillsammans med producenterna antagligen bäst avnjuts just här, just nu. Vi har fantastiskt bra mat på Åland och jag vill verkligen lyfta den.

HUR VAR DET då med skarvkorven som ledde sig ända till Bryssel, hur kom han på en sådan idé?

– Jag kan förstå att lukten skarven lämnar efter sig inte är så apptitlig, men fågeln i sig har inte ett dåligt kött. Den har en något speciell smak och därför valde jag att röka skarven för att få till en lite mildare smak som passar den smakpalett många människor har idag. Principen bakom det här är egentligen ganska enkel. Skarven ställer till problem i naturen och därför måste man reglera beståndet, ibland genom jakt. Allt vilt som skjuts bör tas tillvara och jag tycker det är viktigt att alla som jagar också verkligen gör det för att visa att vi är seriösa. Utgångspunkten är att vi ska äta det vi skjuter och inte bara skjuta för skjutandets skull, konstaterar Viktor innan han börjar fundera på vilka nya rätter han ska tillaga nu när våren är på väg.

Bilden t.h.

VIKTOR ERIKSSON BEREDER FISK PÅ SILVERSKÄR

Bilden t.v.

VIKTOR ERIKSSON I DEN ÅLÄNDSKA SVAMPSKOGEN

FOTO

Emelie Bergendahl

QVIDJA GÅRD: PÅ VÄG MOT ETT NYTT JORDBRUK

REPORTAGE

NILS TORVALDS

JAG VAR ANTAGLIGEN fyra eller fem år gammal när jag första gången sprang runt gräsmattan framför karaktärs- huset på Qvidja gård. Det var en klassiker. Runt samma runda gräsmatta hade min mor sprungit i kapp med Karl-Erik Forssell – och vunnit. Farbror Karl-Erik vann någonting annat – biskopsvalet i Borgå stift. Nästan 70 år efter mitt första lopp runt gräsmattan håller Qvidja på att förändras. Den runda gräsmattan finns fortfarande kvar. Kvar finns också slottet och jättegrytan nedanför. Men när man kommer från Björnsundet och kör ner för backen och in mot gården finns det mest synliga förändringarna vid det gamla stallet och ladugården. De stora förändringarna finns gömda i den södra utkanten av Råbäckskogen. Ilkka Herlin köpte gården 2014 och försöker nu förverkliga någonting som han har sysslat länge med: förändra vårt jordbruk och rädda Östersjön. Om det dessutom samtidigt går att rädda hela världen – eller åtminstone bidra till räddningen - från klimatförändringens utmaningar, passar det in i helhetsbilden. På gårdsplan träffar jag en av projektets stora entusiaster – Pekka Heikkinen. Pekka tituleras direktör för Qvidja kraft. Han har sin bakgrund i statens nedkörde jordbruksforskning och det tar inte många minuter innan jag förstår att Qvidja Kraft-projektet är en gammal dröm som nu håller på att förverkligas. Med sig i projektet har han fått "översta rådgivaren" (självald arbetstitel) Erkki Aura. Aura utvecklade medan Forskningscentralen för jordbruk och livsmedels ekonomi ännu fanns,

en metod för att med mikrober förvandla koldioxid och väte till metan och vatten. Metan är egentligen det samma som naturgas. Senare köpte Ilkka Herlin patentet och på Qvidja håller man som bäst på med att utveckla systemet och skapa förutsättningar för att använda uppfinningen i olika storleksskalor. Den viktigaste råvaruströmmen är egentligen gräsvall, som alltså kan användas både som foder och som råvara för biogasproduktionen. Efter processen i metaniseringsreaktorn kan sidoströmmen från produktionen ännu användas till jordförbättring. På sydvästra Finlands lerjordar kan det vara synnerligen viktigt. Utarmade lerjordar släpper inte igenom regn- eller smältvatten. Det leder i sin tur till att mycket sediment rinner ut i Östersjön och ökar övergödningen och belastningen. Genom att öka humusgraden i lerjordarna förbättrar man åkrarnas förmåga att ta åt sig vatten. Det gör sedan att åkerjorden bättre tål torrperioder när gräsets rötter kan söka sig ner genom den förbättrade jorden. Metaniseringsprocessen kan använda elström när den är som billigast eller när sol eller vindkraft finns att tillgå. Det går alltså att skapa en produktionscykel, som är självförsörjande. Och att göra om bilen eller traktorn för gasdrift med

METAN ÄR INGEN jättelik investering. Många andra miljövänliga drivmedelslösningar kräver en infrastruktur som blir dyr när den också ska byggas ut i glesbygden. Ganska upprymd över de möjligheter Qvidja Kraft kan öppna, styr jag bort mot bron över Björnsundet. En del av en miljö från min tidigaste barndom håller på att förändras. Tillförsikten blandas alltså också här med en liten gnutt saknad över det som en gång fanns.

JÄTTEGRYTA NEDANFÖR
KAPELLET.

FOTO
Nils Torvalds

PEKKA HEIKKINEN UTANFÖR
DET SOM SKALL BLI KÖTTBO-
SKAPENS UTFÖDRING.

FOTO
Nils Torvalds

VAD VI INTE PRATAR OM NÄR VI PRATAR OM SÄKERHET

KOLUMN

ANNA
ABRAHAMSSON
Policy Officer vid
ALDE-partiet

Vi lever i farliga tider. Ökande politiska spänningar, kärnvapenhot och handelskrig – rubrikerna klär tidningarnas förstasidor likt domedagsprofetior och toppar den politiska agendan. När FN:s generalsekreterare António Guterres i mars talade inför FN:s generalförsamling var hans budskap dock klart: Klimatförändringen utgör det mest systematiska hotet mot mänskligheten.

I ett världsläge där säkerhet betonas i allt högre grad som en politisk prioritet och många ledare är snabba att spänna musklerna inför potentiella hot, bygga murar och jämföra vapenarsenaler, är tonläget ändå fortfarande ett helt annat när det gäller klimatet.

I klimatpolitiken är det inte fakta det råder brist på. Växthuseffekten upptäcktes av forskare redan på 1800-talet, och redan 1960 höjdes varnande röster kring dess effekter. FN:s klimatpanel IPCC har producerat material sedan 1990, med tilltagande bevis och larmsignaler. FN:s ramkonvention för klimatförändringen godkändes 1992 och Kyotoprotokollet 1997. I dagsläget är mängden fakta och information om klimatförändringen och dess förödande effekter närmast överväldigande – men de konkreta framstegen plågsamt blygsamma. Under alla år av klimatförhandlingar har utsläppen fortsatt stiga i rasande takt. De tekniska rapporterna har inte förmått skapa det kritiska politiska tryck som krävs, och status quo har länge upplevts tryggare än den omställning som krävs.

Med denna bakgrund utgjorde Parisavtalet både ett historiskt framsteg och en strimma av hopp för att den globala klimatpolitiken äntligen nått en vändpunkt. I en allt varmare värld finns det förändring i luften. Meddelandet om USA:s utträde ur Parisavtalet under Donald Trump var ett stort bakslag, men verkade samtidigt förstärka budskapet om att tillhöra en tid som redan passerat. Det övriga globala samfundet har stått enat vid sitt löfte om ökade klimatambitioner. Allt fler delstater i USA har uppgett att de ämnar följa avtalets målsättningar. Nicaragua och Syrien, de två sista länderna utanför Parisavtalet, har meddelat om sitt inträde. EU diskuterar att höja sina klimatmål för att bättre möta Parisavtalets målsättning om att begränsa klimatförändringen till 1,5 grader Celsius.

Också attityderna bland befolkningen förändras. Enligt Pew Research Centers studie från 2017 om vad folk ser som det största hotet mot deras länder ligger klimatförändringen på andra plats globalt. Hela 64 % av européerna och 56 % av amerikanerna ser klimatet som ett stort hot.

All fakta och forskning talar för att denna oro är välgrundad. Klimathotet är reellt och tiden vi har kvar att avvärja det är mycket kort. Vi behöver därför ledare och politiker som ser att nationell och internationell säkerhet och trygghet måste handla om växthusgasutsläpp och fossilfria samhällen, och inte bara muskler. Murar och vapen är illa lämpade för att skydda från stigande havsnivåer, ökenspridning och ödelagda ekosystem. Vi lever i farliga tider, men för klimatet har vi ännu lösningarna inom räckhåll. Men vi måste välja dem – och politiker som väljer dem.

Skribenten är Policy Officer vid ALDE-partiet i Bryssel och har tidigare varit Finlands unga klimatdelegat vid Paris-konferensen 2015.

På bilden t.v. som förvaltare är vi i blåsten, säger jaktchef Stefan Pellas här på säljakt.

På bilden t.h. i Västra Finland finns mycket mer bytesdjur för de stora rovdjuren som har ökat markant under de 20 år som Pellas varit jaktchef. Bilden är tagen under en älgjakt.

FOTO

Privat

SÄLEN OCH VARGEN – ETT NATIONELLT PROBLEM PÅ EUROPEISK NIVÅ

INTERVJU

ELISABET
RANTSCHUKOFF

– HUR BESVÄRLIGT SKA VI riktigt ha det med sälen och vargen? - Varför kan vi inte alla sätta oss ner vid samma bord och diskutera? Diskutera och tillsammans försöka komma överens vad vi kan leva med och vad som bör åtgärdas? Vi måste få till stånd en nationell diskussion med alla intresseorganisationer och göra upp ett gemensamt regelverk. Så här säger jaktchef Stefan Pellas på Finlands Viltcentral, Kust-Österbottens region. Han ser med oro hur rovdjuren snabbt ökat i kustområdet och efterlyser en saklig och närvarande diskussion med miljöorganisationerna, som för närvarande undviker att hörsamma de inviter till diskussioner som det regionala vilträdet årligen skickar ut.

– VI BJUDER IN dem varje gång till intressegruppsmöten. Men natur- och miljöorganisationerna dyker inte upp. Från NTM-centralen kommer andra avdelningar men inte naturskyddssidan.

– DE VILL INTE diskutera, men nog besvära sig. De anfäller som vargen bakifrån, suckar Stefan Pellas. Det finns tydligen inget intresse att diskutera, men nog kategoriskt alltid lämna in besvär på dispensbeslut som Viltcentralen gör. Det kostar ju inget att föra besvär till domstol, men vad kostar inte detta i skattepengar, från medborgarnas ficka? Sälarna blir bara fler. Gräsälkvoten har hållits konstant i Bottenviken-Kvarkens stamskötselområde. Men bara 30 procent av gräsälkvoten blir använd, vilket i sin

tur resulterar i stora problem för yrkesfiskarna då sälen äter fisken och förstör näten. Orsaken är EU:s beslut från 2015 då man förbjöd handel med sälprodukter. Det finns ingen lönsamhet i de många diesellitrarna som går åt till att decimera gräsälen som guppar i havsbandet och äter upp yrkesfiskarnas redan knappa fångst.

– SÄLEN KAN PÅ grund av detta bli betraktad som en "pest" istället för en uppskattad förnyelsebar naturtillgång, säger Pellas. Före sälprodukternas handelsförbud från EU sköts ca 60 procent av gräsälkvoten. Då fanns det avsättning för både kött (till restauranger) och päls (västar, väskor, kuddar). Rökt sälkött kunde ha varit en nisch för det österbottniska gourmetköket. Även naturvårdsverket i Sverige är bekymrat över deras låga avskjutningsprocent – HÄR BORDE PARLAMENTARIKER och EU-parlamentariker från de nordiska länderna tillsammans försöka få en ändring till stånd så att sälprodukter igen kan säljas. Sälprodukter har ju en lång kulturell tradition i de nordiska länderna. Den habituerade vargen Jaktchef Pellas ser med oro på hur vargstammen ökar. Finland gränsar till världens största vargnation – Ryssland. Under Sovjetunionens tid fanns det där många yrkesanställda jägare som höll vargstammen under kontroll. Jägarna hade då tillgång till helikoptrar, skotrar, bensin och bössor. Vargen kom på grund av "gränstekniska hinder" den tiden bara på vintern över de frusna sjöarna till Finland. Nu kommer den året om och det finns inget som stoppar den.

– I ÖSTRA FINLAND kan det vara upp till 70 km till närmaste granne och 40 km mellan varje väg. I västra Finland är det 2 km mellan varje väg och tätt med bosättning och människor. Hur stora vargstammar kan vi riktigt ha här i västra Finland? Vi har urbana miljöer då vi jämför med

östra Finland där det finns verkligt stora skogar.

– HÄR I VÄSTRA Finland finns mycket mer bytesdjur för de stora rovdjuret och vanligtvis mindre snödjur, vilket gör att exempelvis de mindre hjortdjuren kan föröka sig bra här. Det finns alltså ingenting som hindrar vargstammens utveckling. Hur ser det ut om 10 år? Vargstammen kan fördubbla sig vart tredje år och vi har redan nu problem med tre flockar här i kustområdet genom att vargen habituerar sig, dvs blir van vid sin urbana omgivning. Vargen betar sig också lite som hundar, den kollar hela tiden vem som "bestämmer". Görs ingenting, kommer den bara närmare och tar sig större friheter. Och vad kan sedan hända om vi får en skabbsjuk varg in på gårdsknutarna, frågar sig Pellas.

– VI BÖR KOMMA överens om storleken på vargstammen i västra Finland. Ska vi ha samma antal per areal som i östra Finland så ska redan nu en stor avskjutning genomföras, menar Stefan Pellas. Och i Finland är det ju inte frågan om regelrätt jakt. Alla vargar som skjuts, skickas till Naturresursinstitutet för DNA-analys och destruering. – GÅR DET INTE att ändra på bilagorna i EU:s Natur- och habitatdirektiv? De är över 20 år gamla! Mycket har ändrats på 20 år! Att hålla fast vid att naturvårdsdirektiven med bilagor ska vara helt statiska är inte en framgångsrik väg att långsiktigt förvalta naturresurser. Därför är det nu viktigt att politiska beslutsfattare jobbar för en större flexibilitet i bilagorna så att vi slipper onödiga konflikter och problem som uppstår mellan naturskyddsinsatser och näringslivsverksamhet.

TEAM TORVALDS

WWW.NILSTORVALDS.FI

NILS TORVALDS

✉ NILS.TORVALDS@EP.EUROPA.EU

Nils Torvalds är Europaparlamentariker sedan juli 2012 och ingår i den liberala gruppen ALDE, vilken Nils också fungerar som viceordförande för. Nils sitter som ledamot i utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet och som suppleant i budgetutskottet, utskottet för ekonomi och valutafrågor samt fiskeriutskottet. Dessutom är Nils medlem i specialutskottet för ekonomisk brottslighet, skatteundandragande och skattefusk. För att garantera en tillräckligt bred helhetsbild av vad som är på gång i EU bevakar Nils och hans team tillsammans också de övriga utskotten. Utöver arbetet i utskottet är Nils suppleant i EU:s Rysslandsdelegation och han leder arbetet i Europaparlamentets intergrupp för minoritetsfrågor.

KATARINA DAHLMAN

✉ KATARINA.DAHLMAN@EP.EUROPA.EU

Katarina från Esbo, med en politics magister från Helsingfors universitet, ansvarar i första hand för bevakningen av utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet. Katarina innehar dessutom huvudansvaret för Nils' Brysselkalender.

BEATA BJÖRKVALL

✉ BEATA.BJORKVALL@EP.EUROPA.EU

Beata från Helsingfors, med en politics magister från Åbo Akademi, ansvarar främst för bevakningen av budgetutskottet. Hon ansvarar för arbetet med minoritetsintergruppen, Torvalds vice ordförandeskap i ALDE-gruppen och samarbetet med andra europeiska partierna.

ANTON NILSSON

✉ ANTON.NILSSON@EP.EUROPA.EU

Anton från Mariehamn, Åland, har en kandidatexamen från Handelshögskolan i Stockholm samt en magister i European Public Affairs från Maastricht University. Anton ansvarar främst för bevakningen av fiskeriutskottet, utskottet för ekonomi- och valutafrågor samt för specialutskottet för skatteundandragande och skattefusk. Bevakning av åländska frågor i EU samt kontakten till Åland ligger även på Antons bord.

ELISABET RANTSCHUKOFF

✉ ELISABET.RANTSCHUKOFF@LA.EP.EUROPA.EU

Elisabet kommer från Vasa och fungerar som Nils Torvalds' medarbetare i Finland. Arbetet i Finland innefattar bland annat bevakning av finländsk politik och media och att sköta kontakter till partifältet, företag och organisationer samt allmänheten. Hon ansvarar för Nils' Finlandskalender. Tillsammans med Beata och Linda koordinerar hon också besöksgrupperna.

ALEXANDER LÅNG

✉ NILS.TORVALDS-OFFICE2@EP.EUROPA.EU

Alexander från Helsingfors, med en politics kandidat i offentlig förvaltning från Åbo Akademi, är pressekreterare. Alexander ansvarar för presskontakt, kommunikation och sociala medier. För att ha koll på allt detta så följer han med allt arbete som görs på kontoret och översätter det från byråkratspråk till svenska, finska, engelska och ibland franska.

LINDA SMIDS

✉ NILS.TORVALDS-OFFICE@EP.EUROPA.EU

Linda kommer från Pyttis, med en politics kandidatexamen i folkrätt från Åbo Akademi, är vårens praktikant på Nils Torvalds kontor. Lindas uppgifter på kontoret är bland annat att ordna praktiska arrangemang kring besöksgrupperna, administrativa uppgifter och att delta i det politiska arbetet tillsammans med teamet.

150 DAGAR I BRYSSEL

KOLUMN

ALEXANDER LÅNG OCH LINDA SMIDS

ATT SKRIVA EN kolumn för att beskriva en femmånadersperiod som en av oss avslutat och den andra av oss är halvvägs på, kan kännas som en utmaning. Men även om det känns så, så har praktiken gett alla förutsättningar för det. Det är nämligen så att när man första dagen stiger över tröskeln och in i Europaparlamentet kastas man in i något totalt nytt och okänt, fastän man kanske i teorin skulle vara bekant med hur beslutsfattande-processen fungerar.

ATT STIGA IN i något totalt okänt leder till det att man ska förstå de olika grupperingarnas funktion (eller icke-funktion) i parlamentet, samt vem det är lätt att samarbeta med. Även om det finns grupperingar och parlamentariker från höger till vänster, ärke-konservativ till ytterst liberal, så brukar det alltid finnas utrymme för samarbete. Och samarbete som görs för att Europa ska bli ett alltmer välfungerande ställe och allt som oftast för Finlands bästa, även om alla inte alltid tycker om EU.

FÖR ATT LÄRA sig allt så krävs det en god attityd, vilja, många koppar kaffe och framförallt ett relativt gott ansikts- eller namnminne, eftersom mycket kretsar kring de personliga kontakterna. Utan detta skulle man nog inte klara sig under de cirka 150 dagarna som en praktikperiod tar hos Team Torvalds! Tusen tack för möjligheten att praktisera hos världens bästa team!

"ÄVEN OM DET FINNS
GRUPPERINGAR OCH
PARLAMENTARIKER FRÅN
HÖGER TILL VÄNSTER,
ÄRKEKONSERVATIV TILL
YTTERST LIBERAL, SÅ
BRUKAR DET ALLTID FINNAS
UTRYMME FÖR
SAMARBETE."

ÅRET SOM GÅTT

FOTO / PIXABAY
LULUCF. / Den kryptiska akronymen hänvisar till markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk (Land Use, Land Use Change and Forestry), ett förslag från EU-kommissionen om hur utsläpp och upptagande av växthusgaser från nämnda sektorer ska inbegripas i EU:s klimat- och energipolitik fram till 2030. Arbetet med lagförslaget, där Nils Torvalds var ALDE:s ansvariga förhandlare, avslutades i april 2018. Stora skillnader mellan EU:s medlemsländer i fråga om kolsänkors storlek och markanvändningskategoriernas betydelse, och beräkningen av dessa inom ramen av klimat- och energipolitiken, medförde att förhandlingarna blev mycket svåra och långa, men att Finlands sätt att göra ett hållbart skogsbruk godkändes, genom Torvalds' gedigna arbete i parlamentet.

FOTO / PIXABAY
SKATTEFUSK. / Efter skandalen kring de så kallade "Panama-pappren" inrättade Europaparlamentet ett specialutskott för att utreda vilka lärdomar man kan dra från läckan samt identifiera vilka åtgärder man kan fatta på EU-nivå för att komma åt problemen.

Läckan visade tydligt vilket allvarligt problem både penningtvätt och skatteflykt är för EU. Det handlar både om uteblivna skatteintäkter för medlemsstaterna och finansiering av brottslighet och terrorism.

Vid sidan av de direkta negativa effekterna, skapar också möjligheten till skatteflykt en ojämlik spelplan för företagen, något som i förlängningen får mycket negativa konsekvenser för real ekonomin. Under året har specialutskottet, i vilket Torvalds är en aktiv suppleant, sammanställt sin rapport bestående av två delar: en analys av vilka lärdomar vi kan dra av Panamaläckan samt innehållande rekommendationer för vilka åtgärder som kan tas på EU-nivå för att förhindra att det här ska kunna upprepas i framtiden.

FOTO / NILS TORVALDS
SKARVEN. / Skarvfrågan i Finland väntar ännu på sin lösning. Att få till stånd en åtgärdsplan för decimering av skarvstammen på kort och lång sikt tycks sitta hårt åt och inom kort är skarvarna här igen. Mardrömmen tycks aldrig ta slut för yrkesfiskare, skärgårdsfolk och villabor. Torvalds har jobbat aktivt med frågan genom att ställa frågor till kommissionen och krävt att de finländska myndigheterna skrider till åtgärder.

FOTO / PIXABAY
VARGEN. / Under föregående år uppdagades det ett allt mer utspritt problem med vargar som söker sig till tätt bebodda områden. Att ha rovdjur strykande kring hemknutarna skapar bara onödigt stress och rädsla, samt i vissa fall ekonomisk skada ifall djuret ger sig på boskapsdjur. Att det inte idkas skydds jakt beror på en strikt tolkning av EU:s artdirektiv av myndigheterna. Under året har Torvalds krävt svar av dem, samt av EU-kommissionen, för att hitta en lösning på detta problem.

FOTO / EP AUDIOVISUAL
MINORITETER. / I Europaparlamentet arbetar minoritetsintergruppen, ledd av Nils Torvalds, med att lyfta upp situationer för språkliga och regionala minoriteter i EU, samtidigt som lagstiftningen granskas med minoritetsglasögon. Under året samlade det europeiska medborgarinitiativet för ett utökat minoritetsskydd inom EU en miljon underskrifter och kommer därför att behandlas av parlamentet.

FOTO / PIXABAY
ÅLANDS MANDATPLATS. / Efter ett eventuellt Brexit så ska mandatplatserna inom Europaparlamentet omfördelas. Som det ser ut nu, så kommer Finland att få en till plats och därmed ha sammanlagt 14 mandatplatser. Om den finländska regeringen håller vad den lovat, så kommer denna tilläggsplats att tillfalla det självstyrande landskapet Åland. Nils Torvalds har under året arbetat för detta, eftersom det skulle hedra självstyrelsen

FOTO / PIXABAY
BREXIT. / EU-parlamentet måste godkänna utträdesavtalet med Storbritannien. Den liberale belgiske EU-parlamentarikern Guy Verhofstadt har utsetts till parlamentets representant i förhandlingarna. I april 2017 röstade EU-parlamentet fram sina utgångspunkter. Parlamentet anför principen att ett EU-medlemskap på alla områden måste vara bättre än att inte vara med. Den 3 oktober 2017 röstade EU-parlamentet för en resolution som sade att framstegen i förhandlingarna inte var tillräckliga för att gå vidare och diskutera exempelvis ett framtida handelsavtal mellan EU och Storbritannien. Under våren har förhandlingarna fortsatt.

FOTO / PIXABAY
LASTBILSUTSLÄPP. / Under året arbetade Torvalds även med lagstiftningsförslaget för övervakning och rapportering av koldioxidutsläpp från lastbilar, där han fungerade som ALDE-gruppens ansvarsförhandlare. Lagstiftningen är historisk, i.o.m. att det är den första inom EU som berör lastbilar. Arbetet med lagstiftningsförslaget slutfördes i slutet på mars 2018 och lägger grund för kommande lagstiftning om koldioxidutsläppsminskningar från lastbilar.

FOTO / PIXABAY
AVFALLSDIREKTIVET. / För Torvalds del fortsatte arbetet med revideringen av EU:s avfallsdirektiv, där Torvalds fungerar som ALDE-gruppens ansvarsförhandlare. Arbetet med avfallsdirektiven gick under verksamhetsåret in i så kallade dialogförhandlingar, det vill säga trepartsförhandlingar mellan Europaparlamentet, Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd. Torvalds hade lyckats samla en bred majoritet för sina ändringsförslag och Europaparlamentets förhandlingsposition antogs även den med bred marginal. Europaparlamentet gick tack vare detta in i dialogerna som en stark förhandlingspart, och lyckades säkra ett gott resultat i många nyckelfrågor. Ambitionsnivån för de procentuella målsättningarna för återvinnings- och återanvändningsgraderna sänktes märkbart, vilket inte motsvarade parlamentets position, men i övrigt lyckades förhandlingarna nå enighet om förbättrade och tydligare regler för avfallshanteringen i EU. Detta kommer i det långa loppet förhoppningsvis att leda till bland annat minskande mängder avfall på soptippar och ökade mängder återvinning och återanvändning, både av primära och sekundära råmaterial. Arbetet med avfallsdirektiven kommer officiellt att avslutas i april 2018 då de reviderade förslagen kommer till omröstning och godkännande i Europaparlamentets plenarsession.

FOTO / PIXABAY
FISKE. / Under mandatperioden arbetar Europaparlamentet med att implementera den nya gemensamma fiskeripolitiken (CFP). Målet är att skapa ett långsiktigt hållbart fiskeri i alla EU:s vatten, det tjänar både yrkesfiskarna och miljön på i längden. Torvalds har ansvarat för det kanske viktigaste lagförslaget under mandatperioden, nämligen förordningen som justerar bl.a. vilka redskap som ska få användas i fiskeriet runt om i EU. Utöver det har Torvalds också följt med förhandlingarna kring Östersjöns fiskekvoter.